

רץ בלסבלג
הנסיך נרשם במארינס

בית-שאן. לפני שלוש שנים עזב את הקרי בוק, ניצל את הסטיפנדיה של ממשלת ארצות-הברית להמשכת לימודיו בסכניון. בלסבלג הפך לתושב קרית-חיים, נשוי ואב לילד, אולם כל אותם שנים לא חל מהיות ספורטאי. מדי יום ביומו, חוץ מיום שבת, היה רץ בבוקר לאורך חוף הים בחיפה, או מתאמן באיצטדיון בקרית-חיים. כחבר איגוד הספורט הדתי אליצור, הפך למאמן נוער אליצור באתלטיקה. מקצועו הספורטאי הרשמי הוא ריצת עשרה קילומטר. בתחרויות עם יחן לא נכלל מקצוע ריצת עשרה קילומטר. בהמרת ידיו החל נתנאל להתאמן בריצה למרחק חמישה קילומטר. כאשר זינק ומסלול ביום השישי האחרון, היתה זו ריצת התחרות השלישית שלו למרחק זה. מאחר ששום הישג אינו מוכר אם אינו מושג בתחרות, ליו אותו שני רצים, שפרשו אחרי 800 מטר. אולם קהל של אלף צופים, שכבר אחרי הקילומטר הראשון הרגיש כי במירוץ היחיד עומד להתרחש משהו, הריע בלסבלג ועודד את תו. חבוש מטפחת, רץ נתנאל בסגנון קליל ויפה, סיים בפיניש יוצא מהכלל, עבר את חמשת הקילומטרים בזמן של 15:48.8 דקות. זוגנאל סאק שהגיע ראשון במרחק זה, בשבת, הגיע בזמן של 16:40.6.

עם שקורים אגודתיים. אולם למי רות השגה המצוי, שזיכה אותו בפרסום, לא צורף נתנאל לנבחרת האתלטיקה, וזאת למרות שאגודת אליצור היתה נכונה לממן את הוצאות השתתפות, שהיו צריכות להסתכם ב-250 ל"י. כי האגודות השולטות באתלטיקה הקלה, מכבי והפועל, רבו בנייה על המקומות במשלחת שתצא ליוון, לא היו מוכנות לחתור על מקום. אם היו מצרפים את בלסבלג לנבחרת, היתה עליהם להוציא רצים כמו זוגנאל סאק או יעקב סלמה, המשתתפים גם בריצת 1500 מטר. הסיכון להישג הישג של כבוד בהתמודדות על ידי שיתופו של בלסבלג לא הצליח להכריע את השיקולים האגודתיים.

סיפור

קנוניות

משחק של השכונה

בתחילת העונה החליטה ההתאחדות לכדור רגל לשים קץ לקנוניות ולמכירות המשחקים בליגות, קבעה כי כל סיבוב יתחלק לשני חלקים. בחלק הראשון תתמודדנה קבוצות מכבי בינו לבין עצמן. בסבוב השני תתמודדנה קבוצות מכבי נגד הפועל, כך שלא תהיה אפשרות של מכירת נקודות לקבוצות אחיות. השבוע, שבוע אחד בלבד לפני סיום משחקי-הליגה, הוכח כי גם פתרון זה, שמנע מכירות משחקים עד כה, לא הועיל. קנוניה בין שתי אגודות איימה שוב לסלף את מבנה ליגה א.

הקרב האמיתי בליגה א' נטוש בין קבוצות התחתית. אחרי שהוברר כי ודאי הוא שהפועל עפולה תהיה אחת משתי קבוצות ליגה א' שתשחק במשחקי המבחן לירידה לליגה ב', נשארה השאלה מי תהיה הקבוצה השנייה, מכבי רחובות או אחותה, קבוצת מכבי שעריים? למרות ששתי הקבוצות נקראות אחיות, שוררים ביניהן יחסים איבה מתוחים. שחקני שעריים, שבצעמם הודו על מכירת משחקים בעונה הקודמת, עשו את כל המאמצים לנצח במשחקיהם האחרונים, לצבור מספר נקודות רב יותר ממכבי רחובות. היתה זו משימה לא קשה ביותר, אחרי ששלוש הקבוצות, עמך התמודדה בשבוע עות האחרונים, מורכבות משחקנים בני ה-20, עדה התימנית — כשדת רוב שחקני שעריים.

לא, ביום העצמאות. המכשול העיקרי היה המשחק נגד הפועל רחובות. שעמד להערך השבת. אולם היתה זה מכשול רק למראית עין. שחקני הפועל רחובות הם ברובם גם כן בני שכונת שעריים. אחרי שיצאו מהמירוץ לאלופות, היה כדאי להם להעדיף את מכבי שעריים על מכבי רחובות, אותם אייבהם מאז ומתמיד. מאמן הפועל, מוסי ליטבק, שהרגיש במזימת שחקניו, איים עליהם: "אם תתנו את המשחק אני אעזוב". אולם שחקני הפועל שחקו באדישות ובשינון נפש. מכבי שעריים, במקום ה-11 בליגה, ניצחה בקלות את הפועל רחובות, במקום השישי, בתוצאה 0:2.

עסקני מכבי רחובות הבחינו בקנוניה. ה' שבוע, ביום העצמאות היה צריך להתקיים משחק בינועיוני בין נבחרת רחובות לנבחרת ירושלים. אנשי מכבי הודיעו במכתב להתאחדות כי אינם מוכנים לשחק עם שחקני הפועל רחובות ומכבי שעריים שתיכנו קנוניה נגדם, הודיעו על אי השתתפותם בנבחרת רחובות.

אתלטיקה קלה

הרץ ויל אמצע היטבוע

סיפורים מסין זה מתרחשים בדרך כלל על מסך הקולנוע או באגדות ליליים: הפסח התרחש הסיפור באיצטדיון המכביה בתל-אביב. עם קביעת מועד תחרויות-המבחן, בהן יבחרו חברי נבחרת ישראל באתלטיקה שיתמודדו עם אתלטי יח, הופיע אצל מארניו התחרויות. עיצור ציון בלתי מוכר, הודיע כי הוא רוצה להשתתף בתחרויות בריצת חמשת אלפים מטר. אחרי שנערך לו מרחץ חריזי באיצטדיון, היוםון השניר להשתתף בתחרויות שהיו צריכות להתקיים ה' שבת. הוא סירב. "אני דתי", הודיע, ביקש לקיים את התחרות ביום שישי.

מארגני התחרויות לא יכלו לעשות זאת. ביום השישי השתתפו רצי חמשת הקילומטרים בריצת חמשת מאות מטר. אי אפשר היה להחליף את סדר הריצות כדי לא לעייף יותר מדי את הרצים. אי-על-פי כן, כדי לא לפגוע את הרץ האלמוני, הוחלט לערוך לו מבחן נפרד ביום שישי.

אולם כשהגיע נתנאל בלסבלג (28), ביום השישי לאיצטדיון, שעתים לפני כניסת ה' שבת, זינק את המארגנים לקיים את התחרות במועד כדי שסיפק לנסוע לבית חברו לפני כניסת השבת, הפך הרץ האלמוני תוך זמן קצר לאילל הקהל.

הרץ הראשון איזר. לילד הולנד, היגר נתנאל עם הוריו לארצות-הברית לפני מלחמת העולם השנייה. כצעיר חסון גויס למארינס האמריקאי, השתתף בדרגת סמל במלחמת קוריאה. שם היה משתתף קבוע בריצות-שדה, רץ למרחקים של חמישה ועשרה קילומטרים.

בתום מלחמת קוריאה, וזה בלסבלג בסייפנדיה ללימודים בבית-ספר גבוה שה' עזקה על ידי ממשלת ארצות-הברית לכל משוחררי קוריאה, הוא החל ללמוד הנדסת בנין, הפסיק לימודיו, עלה לארץ לפני כחמש שנים, הצטרף לקיבוץ הדתי שלוחת בעמק

לנדי, שעבד בזמנו במלששות אמסטרדם. ההולנדי הוכיח את האליבי שלו.

גם החשד שהועלה כלפי שני הפועלים נשאר ללא ביסוס, נדחה בגלל האליבי ה' מוצק של השניים.

החוס הקלוש ביותר שעלול היה אולי להביא את החוקרים לפענוח התעלומה, נש' מס גם הוא.

דרכי אדם

המסביר לצרכן

"עליך לעזוב את מצריים תוך 24 שעות!" הודיעו שלטונות רע"ב לדר אליהו לוי (40), מפקח בתי הספר הממשלתיים-תיכוניים בקרית-חיים ומחבר ספר הכלכלה השני של מצריים. לדר לוי לא נותרה ברירה. לבוש חליפה אפורה, כשהמשך לירות מצריות ב' כיסו, עזב לוי את משפחתו ורכושו, הפליג ליוון. בהגיעו לאתונה פנה לצירות ישראל, עלה לארץ.

פרשת תלאתיו החלה ביום בו הגיע לישראל, קיבל תעודת עולה.

מורה לשפות בקריית גת. את אכ"ב הראשונה נחל לוי כשפקיד הסוכנות היהודית שאלוהו למקצוע, לא הצליחו לה' בינו למרות שלוי ניסה להשיב בתשע הש' פות שהוא יודע. לבסוף, לאחר שניסה אף את השפה ההינדוסטנית, בה הוא שילט על ברוריה, רשמו הפקידים: "מורה לש' פות".

בקריית-גת, לשם נשלח לוי, לא היה צורך במורה לשפות. מהמחה הכלכלה המצרי ניסה את מזלו בקבוק, עבד חדשים מספר בגבעת ברנר כעגלון. כשעזב את הקבוק ידע לוי מה עליו לעשות. הוא הצטרף להס' תדורה, נרשם כחבר מפא"י.

אולם כאן ציפתה לו האכזבה השנייה. במסגרת מסע-הבחירות להתמודדות נשלח לוי כתועמלן לעירת העולים אפקים. הוא ניסה להסביר משך ערב שלם את תורות הכלכלה החדשות של מפא"י לעולים. קיבל בתמורה ספל קפה. כשדורש את שכרו כני הוג, השיבו לו שולחיו כי היתה זו פעולה בהתנדבות.

"תבוא בשנה הבאה." מצוייד בספר רי השנה שהוציא במצריים ובכתביד של ספרו החדש, אותו כתב בארץ, ניסה לוי את מזלו אצל ידידים מפא"יים אחרים. הם הציעו לו לפנות אליהם שנית, לאחר שיצ' לוח להוציא לאור את ספרו, אריה נבון, קריקטוריסט דבר, קרא את ספרו, הבטיח לסדר לו עבודה, נתן בידיו מספר כתובות. התשובה בכל מקום היתה: "תבוא בשנה הבאה, עכשיו אין עבודה".

החודש מצא ד"ר הכלכלה המצרי, עבודה בלתי-רגילה במקצועו. מנהל מלון רמת אביב, אליו פנה לוי לאחר ששמע כי הת' פנתה משרת נהג מעלות, התעניין בגורלה הכניסו לעבוד במשרה הפנויה היחידה ש' עמדה לרשותו — משרת הציקר, מונה מות המזון המועברות מהמטבח לחדר האוכל של המלון.

עגלת הישדוכין

כשהעמיד פרוספר סבאח (50) לפני שלוש שנים את עגלת הפירות שלו ליד דוכנו של יצחק מורחי (45) בשכונת התקווה, זכו הקונים הקבועים של מורחי לראותם מקללים ומחלפים מהלומות מדי יום ביומו. כי פרוספר סבאח, שבא בכל קיץ עם עגלתו לעמוד ליד דוכנו של יצחק מורחי, היתה חלק מקונו של מורחי א-י. בשהי שעבד רה הגיעה ההתכתשות ביניהם לשיאה. לשמ' חתם של הקונים ועוברי הבטל החליפו השנים ביניהם מכות רצה. פנו אל אחת החצרות לשטוף את פניהם.

ליד המים הקרים פעל ההגיון הקר. הציע מורחי לפרוספר: "אני אמכור לך את הפי' רות שלי כמעט במחיר שאני קונה אותה, ואחרי תמכור אותה לאנשים וחלאת". פרוס' פר, שצריך היה לסחוב את עגלת פירותיו ממרחקים, קיץ על ההצעה, הסכים לה מיד. **אין יותר בנים.** ההצעה הגדולה בש' כונת התקווה נפסקה לכל עונת הקיץ שעב' רה. השנה, עם תחילת הקיץ, חיכו תושבי השכונת לראות כיצד יתפתחו הדברים, נוכ' חו להפתעתם כי סבאח פרוספר אינו מר' ציא את עגלתו לרחוב. הוא נשאר מאחורי דוכנו של מורחי, מכר את פירותיו.

לאנשי השכונה, שהתפלאו על כך, גילו השנים: מורחי (הבן) ופרוספר (הבת). שעז' רו להוריהם בעבודתם, הכירו זה את זה, התארסו בשבוע שעבר. כתוצאה מכך הפך פרוספר להיות שותפו של מורחי, החל לעבוד יחד אתו. "לא נרשה להעמיד פה שום עגלה", הצהירו השנים חגיגית, "אין לנו יותר בנות ובנים לצורך חתונה".

זה, לפענה את תעלומת הרצה. הם היו חייבים להחליט כיצד קרה שפלוק נרצח בשעת ערב מוקדמת, מבלי שאיש שמע מאומה, מבלי שכלל המפעל לא הודיע את הנרצח מפני הרוצח.

השבוע, ששה ימים לאחר שזרח פלוק נרצח, עדיין עמדו חוקרי המשטרה חסרי אונים בפני תעלומת הרצח המסתורית ביותר של עשר השנים האחרונות, תעלומת הרצח ללא המניע.

היהלומים נשארו על המאזניים. בדי חוקרי המשטרה נמצאו בתחילת ה' שבוע כמה וכמה חוטים שעלולים היו להור' בילם בעקבות הרוצח או הרוצחים. החקירה הנמרצת הבהירה:

● לא היה זה רצח למטרות שוד. יה' לומים בסכום של חמשת אלפי לירות נמצאו על כך המאזניים בזמן הרצח. כן לא נשדד מהקרבן סכום של 500 לירות שהיו בכיסו ולא שעון הזהב היקר שהיה על ורועו.

● הנרצח הכיר כנראה את הרוצח. שחור המשטרה ששיחור את מקרה הרצח יכול לפרט, צעד צעד, את הביצוע. הרוצח נכנס לחדר בעל המוצא האחד כשתת-מקלע העוזי בידו. הוא ירה כדור אחד בפלוק, הכדור החטיא, ניקב את אוזנו. כדור שני שנורה בתת-המקלע שכתן על ירייה בודדת היה עקר ונפלט על הרצח. הכדור השלי' שי פילח את רתרו של פלוק, ששכב כבר אותה שעה על הריצפה, גונן בידו הימנית על פניו. לפחות לפני היריה הראשונה לא ניסה פלוק להתגונן. הורעלתה ההשערה כי הרוצח ירה את היריה השלישית, הקט' לנית, לאחר שהנרצח הכירו וההפוגה של הכדור העקר נתנה לו שהות לקרוא בשמו בקול.

● הרוצח ידע ללא כל ספק את סדרי העבודה במפעל, את סדר יומם ונוהגם של בעליו. הוא ידע כי פלוק נשאר במפעל יחיד לאחר צאת הפועלים, כן היה ידוע לו כנראה ירה את היריה השלישית, הקט' גולדפינגר, נערד מן המפעל, שהה אותו יום במילואים.

2000 מניות בירושה. פרטים אלה היו סבוכים בכמה אחרים, שרק סייעו לערפל את תהליך החקירה. קצני המשטרה שחיפשו שו אחר מניע לרצה, גילו לתמהונם שורה של מניעים או גורמים שעלולים היו להצ' בי' על יחון חקירה אפשרי:

● לנרצח לא היו כל אויבים. אולם חקירה נוספת העלתה כי לאחרונה התכסך עם שני פועלים, פיטרם מעבודתם במפעל.

● משך השבוע שלפני הרצח הוטרו פלוק על-ידי גבר כבן ארבעים שחיפש עבודה כמלשך במפעל, נהג בעצבנות גלוויה.

● הנרצח שהיה אדם שקט וישר, היה מעורב בסכסוך אחד לפחות, זמן מה לפני הרצח הגיש בקשה לבית המשפט, לפרק את נכסי בנק לאשראי, לזכות את אשתו צינה בתמורה לא-פיים ממניות הבנק שקיב' לה בירושה מסבה, בעל הבנק, ברור נוסף גילה כי התביעה היתה עלולה לפגוע בודת של צינה, משה ברורי, אחד מבעלי הבנק. לפחות גורם אחרון זה סולק מיד מלוח החקירות של המשטרה. הוברר כי לסכסוך זה לא היה כל קשר למעשה הרצח.

● בחקירה נוספת נמצא הגבר העצבני ש' חיפש עבודה אצל פלוק, בשבוע שלפני הרצח. היתה זה אדם מוכר היטב בבורסת היהלומים, הידוע רק בכינויו לוי ההר'

נרצח זרח פלוק

לחוקרי משטרה — תעלומה בלשית